

мѣтъ за двѣ причини: първата бѣше, че той обичаше по-добръ да подпадне подъ Божіиѣ рѣцѣ, отколкото подъ чловѣческыѣ; втората бѣше че той си мислеше какъ той самъ немаше никакъ да гладува, но само горкыйтъ народъ. Сѣщо тѣй той самъ щеше да бѣде въ безопастность и докато траеше бойтъ, защото ся бѣше обѣщаль на своя народъ да не ходи никога самъ на бой срѣщо неприятелиѣ си; и тѣй си помисли че чумата не ще го пожали повече отколкото послѣднийтъ му подданикъ, и искаше да дѣли наказаніето, защото той бѣше най-кривъ. Божійтъ Ангелъ прочее захвана да мори Израилтяныѣ, и измрѣхъ отъ тѣхъ седамдесетъ хиляды. Давидъ като видѣ Ангела, че отиваше къмъ Јерусалимъ колѣнчи и каза Богу: „Защо морите тѣзи овцы, които сѣ не-новинни? Азъ съмъ, който съмъ кривъ; ударете мя, Господи: не жалете ни мене, ни челядѣтъ ми, а смилете ся на моя горкый народъ.“ Божійтъ гнѣвъ ся ублажи чрѣзъ тази Давидовѣ молбѣ, и видѣ Ангела че тури сабѣтътъ си въ ножницѣтъ: и Давидъ подигна единъ храмъ Богу на мѣстото, дѣто ся бѣше сирѣлъ Ангелѣтъ.

ВЪЛКАНА.

Пріятелко драга, за да ся сърдимъ ѳ грѣхъ; какъ прочее священното писаніе казва че Господъ ся разсърди?

УЧИТЕЛКА.

Грѣхъ ѳе когато ся ный сърдимъ, защото въ нашыя языкъ нема никакво друго израженіе, което да може да изрази дѣлата на божійѣтъ правдинѣ и на мързостѣтъ, която тика въ грѣхъ. Нека прѣдло-